

Grunde med Hensyn til de forskellige Pladser, og den slutter sin første Skrivelse af 29. December 1911 med at sige, at Pladsen ved Slangerup er absolut den bedste: „Sundhedsstyrelsen maa saaledes, alt vel overvejet, betragte det sidst omtalte Areal, Stedet ved Slangerup, som det, iblandt de til Disposition staaende, bedst egnede til derpaa at anlægge det projekterede nye Hospital for sindssyge.“ Siden gaar Undersøgelsen videre. Sundhedsstyrelsen undersøger saa Pladsen ved Hillerød, og sine Udtalelser om denne Plads slutter den med at sige: „saa maa den omhandlede Grund efter Sundhedsstyrelsens For mening anses for at byde saa mange Fordele, at den maa betragtes som endnu bedre egnet for Anlæggelse af et Hospital for sindssyge end Grunden ved Slangerup.“ Den er altsaa bedre end det bedste. Saa sender Regeringen en Arkitekt og en Ingeniør ud paa sine Vegne for at undersøge de mere tekniske Forhold, og disse Mænd komme ogsaa til den Erkendelse: „Naar alle de i det foregaaende anførte Hensyn tages i Betragtning, maa vi ubetinget anbefale den sidstnævnte Grund som den, der bedst tilfredsstiller de Fordringer, der efter vor Mening maa stilles.“ Det er altsaa Grunden ved Hillerød.

Man har saaledes klare og bestemte Udtalelser fra de sagkyndige, og vi pleje jo her i Rigsdagen at tage meget Hensyn til de sagkyndige; men alligevel gaar man her lige stik imod det, eller rettere sagt, man fejer ganske roligt hele Sagkundskaben til Side og lægger Anstalten paa et andet Sted, som ikke er saa stærkt anbefalet. Naar man ser dette, kan man ikke undlade at forbavses, og jeg vil endnu en Gang sige, at jeg synes, man her i Rigsdagen skulde komme bort fra dette Licitationssystem. Det har jo dog noget at sige, at man faar den bedste Plads; om man i Øjeblikket sparer noget mere eller mindre, er ikke i Længden det afgørende. Enhver Forretningsmand ved, at det, det drejer sig om, er ikke, om Starten af en Forretning koster lidt mere eller lidt mindre, men hvad det drejer sig om, er, hvad Driften af Forretningen koster, og kan man blot spare noget paa Driften fra Dag til Dag, fra Aar til Aar, saa indvindes det, som ved Starten muligvis har været dyrere, ganske let. Derfor vil jeg for mit Vedkommende sige, at jeg er meget imod denne Licitation mellem Købstæderne, og jeg beklager meget, at Købstæderne saaledes have ladet sig bruge, thi det er jo

egentlig det, de gøre, idet den ene søger at rive til sig mere end den anden. Mange Gange gaa de langt ud over, hvad deres Evner egentlig tillade dem, blot for at komme et Hestehoved forud for Konkurrenten. Derved overanstrenge de sig mange Gange for at faa en saadan Institution, og der bliver derved taget andre Hensyn til dens Beliggenhed, end der egentlig burde tages. Paa den Maade kommer man ud i uheldige Forhold. Jeg kan ikke undlade at se noget forbavset paa det Resultat, man er naaet til.

Men, som jeg udtalte i Indledningen af mit Foredrag, der er jo i højeste Grad Trang til et saadant Sindssygehospital. Hver Dag, der gaar, maa Hundreder af Mennesker lide paa Grund af Pladsmangel, hver Dag, der gaar, maa store Mængder af Familier finde sig i at have deres sindssyge gaaende hjemme, og Kommunerne maa finde sig i at installere de sindssyge paa Steder, hvor de absolut ikke burde være, saasom Fattiggaarde eller midlertidigt paa Hospitaler, paa kommunale Anstalter og lignende Steder, hvor man i det hele taget ikke søger at redde disse Folk og bringe dem tilbage til Samfundet, men kun giver dem den nødvendige Mad og Drikke og lader Lægetilsynet indskrænke sig til, hvis de faa Mavepine, at give dem Hoffmannsdraaber uden at tage noget Hensyn til at helbrede dem for deres aandelige Defekt. Disse Tilstande trænge sig ind paa Livet af os alle, saaledes at jeg ikke tør tage Ansvar paa mig for at sinke denne Sag, lige saa lidt som de to sidste ærede Talere, efter hvad jeg har kunnet forstaa, have villet, ved at søge nærmere undersøgt, om man har valgt den bedste Plads. Hvis Sagen ikke gaar igennem her oppe, som den er, men skal tilbage til det andet Ting, er det et Spørgsmaal, om man kan faa den ført igennem i Aar. Vi skulde vel gerne forhaabentlig være i den sidste eller næstsidste Uge af Samlingen, vi skulde vel gerne slippe hjem i næste Uge, og saa er Tiden jo ikke saa lang, at der kan være Haab om at faa denne Sag nærmere undersøgt, saaledes at der kan komme Forhandlinger i Gang med det andet Ting derom. Derfor vil jeg for mit Vedkommende være med til at stemme for Lovforslaget, saaledes som det er, selv om jeg, som sagt, ikke er ganske klar over, om man har truffet det rette med Hensyn til Beliggenheden, og selv om jeg maa være noget forbavset over det Resultat, man er kommen til, til Trods for de Udtalelser, som Sagkundskaben har fremsat